

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 235/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. J., mal. A. J. a mal. P. J., všetky bytom T., zastúpených advokátom Mgr. M. B., T., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, Úradu justičnej a kriminálnej polície Trenčín, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Úradu justičnej a kriminálnej polície Prievidza, Okresnej prokuratúry Trenčín, Okresnej prokuratúry Trnava, Krajskej prokuratúry v Trenčíne, Krajskej prokuratúry v Trnave, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Prievidza pod ČVS: ORP-23/OVK-PD-2009 (predtým vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín pod ČVS: ORP-977/OEK-TN-2008), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. J., mal. A. J. a mal. P. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2010 doručená sťažnosť JUDr. J. J. (ďalej len „sťažovateľka“), mal. A. J. (ďalej len „sťažovateľka v 2. rade“) a mal. P. J. (ďalej len „sťažovateľka v 3. rade“), všetky bytom T. (ďalej spolu len „sťažovateľky“), zastúpených advokátom Mgr. M. B., T., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, Úradu justičnej a kriminálnej polície Trenčín (ďalej len „okresné riaditeľstvo Trenčín“), Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Úradu justičnej a kriminálnej polície Prievidza (ďalej len „okresné riaditeľstvo“), Okresnej prokuratúry Trenčín, Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „okresná prokuratúra“), Krajskej prokuratúry v Trenčíne, Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“), Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom okresným riaditeľstvom pod ČVS: ORP-23/OVK-PD-2009 (predtým vedenom okresným riaditeľstvom Trenčín pod ČVS: ORP-977/OEK-TN-2008).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka ako zákonná zástupkyňa sťažovateľiek v 2. a 3. rade podala 26. júna 2008 okresnému riaditeľstvu Trenčín trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby na sťažovateľke v 2. rade a pre podozrenie zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže na sťažovateľke v 3. rade otcom jej maloletých dcér.

Sťažovateľka je v zmysle právoplatného rozsudku okresného súdu č. k. 32 P 91/2008-69 z 10. júna 2008, ktorým jej boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, ich jedinou zákonnou zástupkyňou.

Dňa 11. augusta 2008 sťažovateľka pri výsluchu (bola vypočutá ako svedok – poškodený) osobne predložila vyšetrovateľke znalecký posudok Mgr. M. Z. (toho času PhDr. M. B.) zapísanej v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, z ktorého okrem iného podľa nej vyplýva, že existuje dôvodné podozrenie, že sťažovateľka v 2. rade bola svojím otcom pod hrozbou bitky dokonca sexuálne zneužívaná. Sťažovateľka zdôraznila, že trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby na sťažovateľke v 2. rade bolo začaté 23. júla 2008 a trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže na sťažovateľkách v 2. a 3. rade bolo začaté až 4. februára 2009, pričom napriek predloženému znaleckému posudku trestné stíhanie pre trestný čin sexuálneho zneužívania dosiaľ ešte nebolo začaté.

Hoci sťažovateľka pozná judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej na začatie trestného stíhania nie je právny nárok, a toto právo nespadá medzi základné práva fyzickej osoby, upriamuje pozornosť ústavného súdu na viacero rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva a v tejto súvislosti vyjadruje presvedčenie, že *„jej mal. dcéram ako poškodeným trestnými činmi, prislúcha základné právo nielen na začatie trestného stíhania ale aj na vznesenie obvinenia proti podozrivému JUDr. J.!*

... nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní už pred začatím trestného stíhania, napriek tomu, že majú pred sebou podozrenie o závažných trestných činoch páchaných na maloletých deťoch a k dispozícii dva znalecké posudky, porušuje jednoznačne právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov! Zároveň, už len samotné rozhodnutie o začatí resp. nezačatí trestného stíhania je jednoznačným aspektom práva na súdnu a inú právnu ochranu, keď príslušné orgány sú povinné vo veci vydať rozhodnutie. Nevydaním rozhodnutia (či už zamietavého alebo potvrdzujúceho) dochádza k porušeniu zásady zákazu denegatio justitiae, čo je vo fungujúcom právnom systéme neprípustné.

... od podania trestných oznámení od júna a augusta 2008 ubehli takmer dva roky, a vo veci sa nekoná efektívne, a napriek presvedčivým dôkazom nebolo ani začaté trestné stíhanie pre tr. č. sexuálneho zneužívania a vznesené obvinenie či podaná obžaloba pre tr. č. ohrozovania mravnej výchovy mládeže a týrania blízkej a zverenej osoby voči nikomu!

Práve naopak, vo veci sa síce koná, avšak sústavne ide o zámerne protizákonné, nelogické a absurdné rozhodnutia, proti ktorým musí sťažovateľka v 1. rade sústavne podávať opravné prostriedky, pretože tieto zásahy zakladajú porušovanie ďalších ľudských práv.“

Prípisom z 10. januára 2009 okresná prokuratúra sťažovateľke oznámila, že nemá procesné postavenie poškodenej, a preto už nebude informovaná o vykonávaných úkonoch ani ona, ani jej právny zástupca.

Okresný súd uznesením č. k. 0 TP/917/2008-3 z 18. septembra 2009 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 5 Tpo/19/2009-42 z 21. apríla 2009 ustanovil sťažovateľke v 2. rade opatrovníka a následne rozhodnutím okresného súdu č. k. 0 Tp/919/2008-3 z 19. septembra 2008 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 3 Tpo 10/2009-46 z 21. mája 2009 bol aj sťažovateľke v 3. rade ustanovený opatrovník. Tento úkon podľa názoru sťažovateľky nemá oporu v zákone, pretože sťažovateľke v 3. rade bol ustanovený opatrovník už 19. septembra 2008 vo veci týrania blízkej a zverenej osoby, hoci v tejto veci sťažovateľka trestné oznámenie nikdy nepodala, a zároveň trestné stíhanie pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, v ktorom vystupuje sťažovateľka v 3. rade ako poškodená, sa začalo až 4. februára 2009. Sťažovateľka podala proti prvostupňovým rozhodnutiam o ustanovení opatrovníkov sťažnosť až 11. februára 2009, keďže jej tieto rozhodnutia neboli doručené, čo bolo podľa nej jednoznačným procesným pochybením. Uznesenia boli doručené až potom, ako o to výslovne požiadal jej právny zástupca.

Dňa 23. júla 2009 sťažovateľka opäť namietala na krajskej prokuratúre a okresnom riaditeľstve nezákonne ustanoveného opatrovníka. Následne v prípise z 23. októbra 2009 generálna prokuratúra potvrdila, že vo vzťahu k sťažovateľke v 3. rade bol ustanovený opatrovník predčasne a že ide o procesné pochybenie. V dôsledku uvedených skutočností bola na návrh krajskej prokuratúry sťažovateľkám v 2. a 3. rade ustanovená uzneseniami okresného súdu sp. zn. 0 Tp 171/2009 z 23. novembra 2009 a sp. zn. 0 Tp 169/2009 z 1. decembra 2009 opatrovníčka Bc. E. Z. Proti týmto uzneseniam podala sťažovateľka sťažnosť s odôvodnením, že ich vydal nepríslušný súd a že opatrovníčka nie je ustanovená

z územného obvodu súčasného bydliska maloletých sťažovateľiek (teda B., okres P.); sťažovateľka nemá vedomosť o tom, či odvolací súd o jej sťažnosti už rozhodol.

Podľa názoru sťažovateľky *„ďalším závažným... pochybením... je, že podľa uznesenia ORPZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Trenčín, ČVS: ORP 977/OEK-TN-2008 zo dňa 23. 7. 2008 je poškodenou mal. A., čo potvrdzuje aj uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín, č. k. 1 KPt 1245/2008-15 zo dňa 20. 10. 2008, orgány činné v trestnom konaní chybné pribrali znalca PhDr. F. S. poškodenej aj mal. P., ktorá však je poškodenou vo veci ohrozovania mravnej výchovy mládeže, kde trestné stíhanie bolo začaté až dňa 4. 2. 2009. Zároveň ustanovený znalec je od 11. septembra 2009 vyčiarknutý zo zoznamu zapísaných znalcov a napriek tejto skutočnosti príslušné orgány trvajú na výsluchu mal. P. za jeho prítomnosti, za prítomnosti nezákonného opatrovníka, bez prítomnosti sťažovateľky v 1. rade a v konaní o trestnom čine sexuálneho zneužívania, ktoré však doposiaľ nebolo začaté! Takto vykonaný úkon by bol absolútne nulitný, neprijateľný a neprípustný, a znalecké dokazovanie by sa muselo znova zopakovať. To by bolo v rozpore s § 135 Trestného poriadku. Preto aj voči ustanovenému znalcovi podala sťažovateľka opravné prostriedky.“*

Sťažovateľka sa domnieva, že jej *„ústavný súd... nemôže... pri posudzovaní prietáhov pričítať to, že sústavne využíva svoje práva na podávanie opravných prostriedkov proti rozhodnutiam a opatreniam, ktoré nemajú oporu v zákone a porušujú tie najzákladnejšie právne princípy.*

Sťažovateľke nemožno pričítať ani to, že sa nedostavila s mal. dcérami na výsluchy, ktoré sa mali konať v trestnom konaní, z účasti ktorých sa riadne a z vážnych dôvodov ospravedlnila. Dôvodom neúčasti na výsluchoch bola aj skutočnosť, že vo veci nebol doposiaľ zákonne ustanovený opatrovník a výsluchy sa mali konať za účasti nezákonne ustanoveného znalca, ktorý je od septembra 2009 vyčiarknutý zo zoznamu súdnych znalcov, keď navyše trestné stíhanie vo veci sexuálneho zneužívania, doposiaľ ani nebolo začaté. Tieto výsluchy by totiž následne boli absolútne nepoužiteľné a vyhlásené za nezákonné tým by sťažovateľka vystavila svoje dcéry ďalšiemu neľudskému zaobchádzaniu, keď by museli

opakovane opakovať a spomínať si na otrasné zážitky, ktoré prežili pri páchaní trestnej činnosti podozrivým na nich samých.

Dôsledkom všetkých uvedených úkonov orgánov činných v trestnom konaní a súdov je spôsobenie závažných prietahov, ktorých dôsledkom je hrozba oslabenia pamäťovej stopy u maloletých poškodených a následné zmarenie vykonania dôkazu v predmetnej veci... Sťažovateľke v 1., 2. a 3. rade sa v uvedenom konaní porušilo: právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 v spojení s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... spočívajúce v porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.“

Z vyjadrenia okresného riaditeľstva z 25. mája 2010 ústavný súd zistil, že „... na základe rozhodnutia riaditeľa KR PZ Trenčín pod č. p.: KRP-879/ÚJKP-2008 zo dňa 16. 12. 2008 z dôvodu rozhodnutia o námietke zaujatosti policajtov Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, kde bol pôvodne realizovaný pod ČVS: ORP-977/OEK-TN-2008 – odňatý a zároveň bol prikázaný do vyšetrovania Úradu justičnej a kriminálnej polície v Prievidzi. Na základe toho po doručení dňa 7. 1. 2009 bol pridelený vyšetrovateľovi PZ mjr. Mgr. Z., ktorý vo veci koná.

Doposiaľ nebolo v predmetnej veci vznesené obvinenie a ani vydané iné rozhodnutie, trestné stíhanie je vedené pod ČVS: ORP-23/OVK-PD-2009 a to pre zločin týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kde bolo v zmysle § 199/1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie ešte vyšetrovateľkou OR PZ Trenčín dňa 23. 7. 2008 pod ČVS: ORP-977/OEK-TN-2008. Vyšetrovateľom OR PZ Prievidza bolo na základe pokynu dozorujúcej prokurátorky Okresnej prokuratúry v Trnave zo dňa 29. 1. 2009 pod 2 Pv 1325/08-13 podľa § 199/1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o čom bola oznamovateľka JUDr. J. J. upovedomená – doručenka z 23. 2. 2009.

Vyšetrovateľom OR PZ Prievidza bola matka maloletých detí – JUDr. J. J. predvolaná ako svedok k úkonu dňa 25. 2. 2009, pričom v ten deň okrem jej výsluchu mal byť vykonaný aj výsluch maloletých dcér P. a A. na kameru v predmetnej trestnej veci, kde sa JUDr. J. písomne ospravedlnila. Zároveň oznámila vyšetrovateľovi, že podala sťažnosti proti viacerým rozhodnutiam Okresného súdu v Trenčíne, pričom nie je vyriešená otázka

zástupcu práv maloletých dcér. Na základe toho sa požadované úkony nevykonali, resp. boli vykonané až dňa 29. 4. 2010 v budove ZŠ v Banke, pod vedením prokurátorky KP Trnava JUDr. A. B., za prítomnosti soc. kurátorky ÚPSVaR Trenčín – Mgr. J. M., pedagogickej pracovníčky – riaditeľky ZŠ Banka – Mgr. H. H. Matka maloletých detí JUDr. J. J., počas úkonu položila do miestnosti výsluchu nahrávacie zariadenie, ktoré po upozornení aby ho zobrala preč, toto odmietla s tým, že ona musí chrániť svoje deti a potrebuje mať k dispozícii záznam z výsluchu výlučne z dôvodu, aby nedošlo k zámene zápisníc, ona je jediná osoba, ktorá svoje deti chráni a musí ich chrániť naďalej. Pribratí znalci Výskumného ústavu detskej psychológie Bratislava sa úkonu nezúčastnili.

Vyšetrovateľ OR PZ Prievidza vykonal úkony – prepočutie svedkov v predmetnej veci vrátane JUDr. J.– matky maloletých detí, a aj ich otca JUDr. A. J. ako svedka za prítomnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava – JUDr. A. B. – v mesiaci máj 2009.

Matka maloletých detí JUDr. J. J. sa dožadovala procesného postavenia poškodenej v predmetnej veci, kde jej malo byť listom Okresnej prokuratúry Trnava oznámené v januári 2009, že v predmetnej veci nemá postavenie poškodenej a viac nebude informovaná o vykonávaných úkonoch.

Zo strany vyšetrovateľa neboli zistené zavinené prietahy a nečinnosť. Ku prietahom došlo na základe toho, ako sama sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, rozhodovaním iných inštitúcií týkajúcich sa vyriešenia a zabezpečenia výkonu práv maloletých A. J. (nar. 1998) a P. J. (nar. 2001), ako aj obštrukcii zo strany svedka JUDr. J., ktorá bránila vykonaniu úkonov s maloletými dcérami. V spise sú založené ospravedlnenia matky detí JUDr. J. k neúčasti na úkonoch zo dňa 16. 2. 2009, 7. 5. 2009, 12. 10. 2009, 18. 1. 2010. Okrem toho vykonávaniu úkonov bránili aj sťažnosti a námietky zaujatosti o ktorých sa muselo v predmetnej veci rozhodovať.

Po vykonaní požadovaných výsluchov maloletých detí A. a P. J. bude v dohľadnej dobe vypracovaný znalecký posudok Výskumným ústavom detskej psychológie a patopsychológie Bratislava, na základe ktorého predpokladáme, že bude možno rozhodnúť v predmetnej veci.“

Sťažovateľky vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti žiadajú, aby ústavný súd o nej rozhodol nálezom, v ktorom vysloví:

„Základné právo sťažovateľiek na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 Dohovoru postupom Okresných riaditeľstiev PZ Trenčín a Prievidza, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín a Prievidza, Okresnej prokuratúry Trenčín a Trnava, Krajskej prokuratúry Trenčín a Trnava, Generálnej prokuratúry SR, Okresného súdu Trenčín, Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom na OR PZ Prievidza pod ČVS: ORP-23/OVK-PD-2009 (pred tým vedené na ORPZ TN pod číslom ČVS: ORP-977/OEK-TN-2008) porušené bolo.

Okresnému riaditeľstvu PZ Prievidza sa prikazuje v konaní pod ČVS: ORP-23/OVK-PD-2009 konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľke v 1., 2. a 3. rade sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia.“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané

oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či sťažnosť nebola podaná zjavne neoprávnenými osobami, ako aj to, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnenú sťažnosť. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98 tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Z návrhu na rozhodnutie (petitu) vyplýva, že sťažovateľky v právnom postavení poškodených namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Trenčín, okresného riaditeľstva, Okresnej prokuratúry Trenčín, okresnej prokuratúry, Krajskej prokuratúry v Trenčíne, krajskej prokuratúry, generálnej prokuratúry, okresného súdu a krajského súdu v konaní vedenom okresným riaditeľstvom pod ČVS: ORP-23/OVK-PD-2009 (predtým vedenom Okresným riaditeľstvom Trenčín pod ČVS: ORP-977/OEK-TN-2008).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Účelom, podstatou a zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Ťažiskovým pojmom a komponentom uvedeného základného práva je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka, t. j. v jeho záležitosti. Ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej doterajšej judikatúre vyslovil právny názor, podľa ktorého uplatnenie tohto základného práva je spojené len s takou vecou (záležitosťou) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prejednanie a rozhodnutie je zahrnuté do účelu procesného poriadku, ktorý upravuje postup orgánu verejnej moci pri prejednaní veci účastníka (I. ÚS 18/06).

Podstatou námietok sťažovateľiek sú skutočnosti, ktoré podľa ich názoru zakladajú dôvod na vyslovenie záveru o zbytočných prietáhoch v namietanom konaní. V tejto súvislosti upriamuje ústavný súd pozornosť na svoju stabilizovanú judikatúru, z ktorej možno vyvodit', že sťažovateľ ako poškodený v trestnom konaní vedenom vo veci bez vznesenia obvinenia sa nemôže domáhať vyslovenia porušenia svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 212/07, II. ÚS 212/07, III. ÚS 109/06). Až vznesenie obvinenia je tým momentom, ktorý dáva možnosť poškodenému v trestnom konaní uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z nej robí „vec“, na ktorej prerokovanie bez zbytočných prietáhov má nárok v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 109/06).

Keďže v namietanom trestnom konaní nedošlo dosiaľ k vzneseniu obvinenia žiadnej konkrétnej osobe, konaním orgánov verejnej moci, ktoré sťažovateľky označili za porušovateľov svojich ústavou garantovaných práv, nemohlo byť ani porušené ich základné

právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ani ich právo podľa čl. 6 ods. 1 ústavy, ktorých ochrany sa domáhali prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

Na tomto základe ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľiek podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ako aj z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenými osobami.

Nad rámec uvedeného považoval ústavný súd za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom sťažovateľiek, ktoré sú v tomto prípade zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý je koncentrovane vyjadrený v petite sťažnosti. Preto v danej veci ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť len v rozsahu namietaného porušenia tých práv, ktorých vyslovenia sa sťažovateľky domáhali v petite sťažnosti. Tvrdenie sťažovateľiek, že v uvedenom konaní bolo porušené aj ich „... právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1“, ktoré je uvedené mimo petitu, treba totiž v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu považovať len za súčasť ich právnej argumentácie (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07, IV. ÚS 279/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2010